

DOI: <https://doi.org/10.36719/2663-4619/99/42-47>

Brilyant Cəfərli
AMEA Naxçıvan Bölməsi
İncəsənət, Dil və Ədəbiyyat İnstitutu
dissertant
brilliant1cefer@hotmail.com

AZƏRBAYCAN MEMARLIĞININ DÜHASI ƏCƏMİ NAXÇIVANI YARADICILIĞINDA ORNAMENTASIYA ZƏNGİNLİYİ

Xülasə

Məqalə Naxçıvan memarlıq məktəbinin banisi, Azərbaycan memarlığının dühası Əcəmi Əbubəkr oğlu Naxçıvaninin inşa etdiyi memarlıq abidələri üzərində həkk olunan ornamentlərdən bəhs etmişdir. Göstərilir ki, dahi memarın əsərlərində ornamentasiya zənginliyi ən üst səviyyədə tətbiq olunmuşdur. Bu əzəmətli tikililərin səthləri üzərində həm həndəsi, həm də nəbati naxışlar istifadə olunmuşdur. İstifadə edilən ornamentlər ahəngdar şəkildə birləşərək bu abidələrin koloritini daha da artırmışdır. Əcəmi Naxçıvani əsərlərinə gözəllik bəxş edən ornamentlərin memarlıq formaları ilə birləşməsindən möhtəşəm abidələr yaranmışdır. Naxçıvanda ucaldılan memarlıq abidələrində memarlıqla ornamentasiyanın kontaminasiyası memarın dərin təfəkkürünün məhsuludur. Bu abidələr üzərində qədim Şərq və Qərb memarlığının sintezi özünü bariz şəkildə göstərir.

Açar sözlər: memarlıq, ornament, abidə, türbə, həndəsi, nəbati

Brilliant Jafarlı
ANAS Nakhchivan Department
Institute of Arts, Language and Literature
PhD student
brilliant1cefer@hotmail.com

The richness of ornamentation in the creativity of the genius of Azerbaijani architecture Ajami Nakhchivani

Abstract

The article dealt with the ornaments engraved on the architectural monuments built by Ajami Abubakr oglu Nakhchivani, the founder of the Nakhchivan School of architecture, the genius of Azerbaijani architecture. It was shown that the richness of ornamentation was applied in the works of the Great Architect at the highest level. Both geometric and botanical patterns were used on the surfaces of these majestic structures. The ornaments used harmoniously combined and increased the color of these monuments. Magnificent monuments were created from the combination of ornaments and architectural forms that gave beauty to the works of Ajami Nakhchivani. The contamination of architecture and ornamentation in the architectural monuments erected in Nakhchivan is a product of the deep thinking of the architect. The synthesis of ancient Eastern and Western architecture is clearly manifested on these monuments.

Keywords: architecture, ornament, monument, tomb, geometric, botanical

Giriş

Şərqin əfsanəsi sayılan Naxçıvan əsrlər boyu dahi şəxsiyyətlər yetirmişdir. Hər bir sahədə olduğu kimi memarlıq sahəsində də geniş təfəkkürü, dərin dünyagörüşü ilə seçilən memarlar böyük əsərlər yaratmış və gələcək nəsillərə memarlıq irsimizi yadigar qoymuşlar. Dünyanın naxışı, kainatın ornamentləri adlandırılan Naxçıvanın adından da görüldüyü kimi bu qədim diyar üzərində dərin mənaları ifadə edən ornamentlərlə zəngin memarlıq abidələrinin mövcudluğu ilə seçilir. Bu

abidələr dünyaya səs salmış Azərbaycan memarlıq tarixinin qədimliyini sübut edən daş salnaməmizdir. Bu mühüm meyarları nəzərə alaraq Azərbaycan memarlığının intibah (oyanış) dövrünün dahi memarı Əcəmi Əbubəkr oğlu Naxçıvaninin yaradıcılığını xüsusi qeyd etmək lazımdır. Naxçıvan memarlıq məktəbinin banisi, Azərbaycan memarlığının dühası, XII əsrdə yaşamış Əcəmi Əbubəkr oğlu Naxçıvani zəmanəsinə görə öz dərin təfəkkürü ilə mənimsədiyi bir çox elmləri birləşdirərək möhtəşəm əsərlər yaratmış və Azərbaycan memarlığına böyük töhfə vermişdir. Əcəmi Naxçıvaninin hələ uşaq yaşlarından üzə çıxan fitri istedadı və memarlıq elminə olan marağı onu cavan yaşlarında memarlıq təhsili almağa sövq etmişdir. Memarı dahi edən də elə onun riyaziyyat, cəbr, həndəsə, astronomiya, təsviri-incəsənət, fizika, kimya, estetika, təbiət, stilistika, mifologiya kimi bir çox elmlərə yiyənlənməsi və öyrəndiyi elmlərin dərinliyinə getməsi olmuşdur. Ensiklopedik biliyə malik Əcəmi Naxçıvaninin yaradıcılığında bu elm sahələri bütöv bir şəkildə təzahür etmiş və bu da orta əsrdə Şərq renessansında (intibahında) Azərbaycan memarlığının oyanışı, yüksəlişi, çiçəklənməsi ilə nəticələnmişdir. XII əsr Azərbaycan memarlığının yüksəlməsi dövrü kimi tanınır. Azərbaycan Atabəylər dövlətinin qüdrətli hökmdarı, ulu atabəy Şəmsəddin Eldənizin hakimiyyəti dövründən başlayaraq Naxçıvanda məqbərələr, saraylar, məscidlər, müdafiə tikililəri inşa edilməyə başladı. Öz imzasını qoyduğu möhtəşəm əsərlərlə yalnız Şərqdə deyil, Qərbdə dünyasında da tanınan Əcəmi Naxçıvani Azərbaycan Atabəylər dövlətinin ərazisi olan Naxçıvanda arxitektura sənətini ən yüksək səviyyədə inkişaf etdirmişdir (Bünyadov, 1984: 190). Əcəmi Naxçıvani qazandığı biliyi yaratdığı əsərlərdə böyük məharətlə tətbiq etmiş və əzəməti ilə dünyaya səs salan, gözəlliyi ilə gözləri qamaşdıran möhtəşəm memarlıq abidələri ucaltmışdır. Azərbaycan memarlığında bir çox ilklərə imza atan Əcəmi Naxçıvani memarlıq sahəsində özünün yeni üslubunu yaratmışdır. İnşa etdiyi memarlıq abidələrində ənənə və novatorluğun birgə kontaminasiyasını əks etdirməsi memarın özünəməxsus üslubunun bariz nümunəsidir. Əcəmi Naxçıvani antik dövr memarlığını mükəmməl şəkildə öyrənmiş və yaratdığı abidələr üzərində tətbiq etmişdir. O Misir, Mesopotamiya, Yunan, Roma memarlığından bəhrələndiyi memarlıq formalarını və ornamentləri öz əsərlərində istifadə etmişdir. Əcəmi Naxçıvani əsərlərində Şərq və Qərb memarlığının sintezini aydın şəkildə görmək mümkündür. Memarın yaratdığı əsərlər üzərində demək olar ki, bütün dünya elmləri kompleks halında özünü ehtiva edir. Əcəmi dühasının fikir dünyası çox zəngin olmuşdur. Əcəmi Naxçıvani yaratdığı memarlıq abidələrində tektonikliyin, yəni həmin abidələrin hansı üsulla qurulmasının, hansı üsulla hissə-hissə yığılmasının, deformasiyaya qarşı hansı tədbirlər görülməsinin həllini tapan dahi memar olmuşdur. Buna görə də o “şeyx-ül mühəndis”, yəni mühəndislərin başçısı titulu qazanmışdır.

Fikrimizcə, memarlıq abidələri üzərində görünən və ona gözəllik verən hər bir detal, element, forma onu bəzəyi, dekorudur. Bu abidələrin müəyyən hissələrini gözəlləşdirmək üçün istifadə edilən bəzəklər isə ornamentlər adlanır. Əcəmi Naxçıvani yaradıcılığında memarlıq abidələri üzərində işlənmiş ornamentlər böyük ustalıqla tətbiq edilmiş, memarın yaratdığı abidələrə xüsusi, əsrarəngiz gözəllik vermişdir. Onun yaratdığı əsərlər üzərindəki hər bir ornamentin qədim mifologiyamıza dayanan dərin simvolik mənası vardır. Əcəmi memarlıq abidələri üzərində ən qədim türk simvollarından istifadə etmişdir. Memar inşa etdiyi tikililəri zərif, bir o qədər də zəngin mifik naxışlarla bəzənmiş kiçik ölçülü bəzənmiş kərpiclərlə üzləmişdir. Böyük ustad ucaldılan hər bir memarlıq abidəsi üzərində həndəsi və nəbatı (bitki) naxışları birləşdirərək ortaya nəfis bir mənzərə çıxarmışdır. Memarlıq ilə ornamentasiyanın vəhdətini daşdığı bu abidələrdə Əcəmi Naxçıvani biliyinin dərinliyi bütövlükdə görülməkdədir. Əcəmi Naxçıvani əsərlərində böyük səbr tələb edən mürəkkəb həndəsi ornamentlərdən yaranan şəbəkə sisteminin növü olan cəfəri şəbəkə sistemini dəqiq hesablamalarla tətbiq etmişdir (Salamzadə, 2009: 6). Cəfəri şəbəkələr müstəvi üzərində müxtəlif üsullarla dəşiklər açılmaqla yaranırlar və memarlıq abidələri üzərində daşı oyma üsulu ilə tətbiq edilirlər. İstifadə olunan hər bir ornament növü öz incəliyi və dekorativliyi ilə seçilir (3).

Memarlığın böyük ustadı Əcəmi Əbubəkr oğlu Naxçıvaninin inşa etdiyi memarlıq abidələrindən yalnız ikisi dövrümüzə qədər gəlib çatmışdır. Bunlardan biri memarın ilk əsəri sayılan Yusif Küseyr oğlu (Şeyx Yusif ibn Qasirin, ibn Qüseyyir) türbəsidir. Hal-hazırda istifadə etdiyimiz təqvimlə, yəni miladi təqvimlə 1162-ci ildə (hicri təqvimlə 557-ci il) bəzənmiş kərpicdən inşa olunmuş türbə

Azərbaycan Atabəylər dövlətinin hakimiyyəti illərində Naxçıvan şəhərinin rəisi (rəhbəri) olmuş, şeyxlər başçısı Yusif Küseyr oğlunun qəbri üzərində inşa olunmuşdur. XII əsrdə belə bir türbənin tikintisi Azərbaycan memarlığında yeni bir mərhələdir. Kərpic hörgüsü tətbiq edilən türbə planda səkkizbucaqlı biçimdə görünür və iki hissədən ibarətdir: yeraltı sərdabə və yerüstü qüllə (gövdə). Yeraltı sərdabənin hündürlüyü 3 metr, yerüstü qüllənin hündürlüyü isə kürsülükdən başlayaraq 7,2 metrdir. Türbənin gövdə hissəsi səkkiz üzü olan piramidal şəkilli örtük konstruksiyasına malikdir. Yerüstü qüllənin səkkiz səthi də daxildən və xaricdən dayaz sivri tağçalar içərisinə salınmışdır. Eksteryerdə səthi üzərdə düzbucaqlı şəkildə tağçalar işlənmişdir. Xarici səthlərdə tağçaların içində daşı oyma üsulu ilə əmələ gələn cəfəri şəbəkə kompozisiyası öz əksini tapmışdır. Tətbiq olunan bu şəbəkələr həndəsi ornamentlərin birləşməsindən yaranan girih (düyün) naxışlarının ahəngdar şəkildə kontaminasiyasından əmələ gəlmişdir (Qənbərova, 2008: 24). Abidənin səthləri üzərində tətbiq edilmiş cəfəri şəbəkə sistemi ilə qurulmuş həndəsi naxışlarının quruluşu kvadrat, düzgün altıbucaqlı və onların birgə kontaminasiyasından yaranan mütənasiblik sisteminə əsaslanır. Əcəmi Naxçıvani abidə üzərində sadə həndəsi ornamentlər olan nöqtə və düz xətlərdən başlayaraq girih adlanan ən mürəkkəb ornament formalarına qədər bir çox həndəsi formalardan böyük bir məharətlə istifadə etmişdir. Yusif Küseyr oğlu türbəsinin səthlərindəki həndəsi fiqurlardan altıbucaqlılar və səkkizbucaqlılar aparıcı rol oynamışdır. Bu həndəsi ornamentlərin birləşməsindən altıguşəli ulduzlar, səkkizguşəli ulduzlar, romblar, beşbucaqlılar, üçbucaqlılar əmələ gəlmişdir (Əliyev, 2007: 109-139). Yaranan ulduzlar astral ornamentlər siyahısına daxildir. Və nəticədə abidənin səkkiz üzündə də həndəsi ornamentlər ahəngdar şəkildə birləşdirilmiş, şəbəkə sistemi böyük ustalıqla qurulmuşdur. Şəbəkə sistemi ilə qurulan ornamentlərin içərisi nəbati naxışlarla bəzədilmişdir. Bu ornamentlər daşı oyma üsulu ilə icra olunan relyefli (qabarıq) naxışlardır. Beləliklə abidənin səthləri üzərində ornamentlərin müxtəlif növlərinin kompozisiyası yaranmışdır. Əcəmi Naxçıvanının dərin təfəkkürünün izlərini daşıyan türbənin hər səthi digərlərindən fərqlənir. İşlənən ornamentlər əvvəlcə kənarında kiçik kərpiclərdən quraşdırılmış, sonra isə gəc məhlulu ilə tavalər şəkildə birləşdirilərək səthlərin üzərində möhkəmləndirilmişdir (Salamzadə, 1976: 15). Çatmatağ şəkilli giriş portalı (baştağı) II formasında haşiyə ilə çərçivələnmişdir. Bu haşiyə svastika (çərxi fələk) elementindən qurulmuş kvadrat formalı meandr ornamentidir.

Yusif Küseyr oğlu türbəsinin səthləri üzərində işlənmiş epiqrafik ornamentlər kufi xətti ilə həkk olunmuşdur. Kufi xətti ərəb əlifbasının kvadrat formalı xətt növüdür. Bu epiqrafik ornamentlərdə türbənin kimin şərəfinə və neçənci ildə tikilməsi, "Quran"dan ayələr və surələr, abidənin kim tərəfindən tikilməsi (memarın adı) qeyd olunmuşdur. İstifadə olunmuş bu ornamentlər giriş portalının üzərində düzbucaqlı formasında olan filenkada epiqrafik yazı şəkildə, abidənin yerüstü qüllə hissəsi ilə örtük konstruksiyası olan günbəz (qübbə) hissəsinin arasındakı (gövdə ilə örtük hissəsi arasındakı keçid) friz adlanan yuxarı hissədə epiqrafik yazı kimi və türbənin giriş qapısı olan üzündən başlayaraq saat əqrəbi istiqamətində 2-ci üzündəki (giriş qapısından sol tərəfdəki) sivri tağçanın içərisində yuxarı hissədə epiqrafik yazı şəkildə verilmişdir. Yusif Küseyr oğlu türbəsində şirli kərpiclər işlənməsə də, ornamentlərin bir çox növünün müxtəlif ölçülü kərpiclərlə işlənməsi və kərpiclərin fərqli formada düzülüşü abidənin koloritini (rənglərin harmonik birləşməsini) artırır (Səfərli, 2019: 55-58).

Əcəmi Əbubəkr oğlu Naxçıvanının zəmanəmizə qədər gəlib çatmış ikinci böyük əsəri Şərqdə ilk dəfə qadına ithafən inşa edilən Möminə Xatun məqbərəsidir. Azərbaycan Atabəylər dövlətinin başçısı Şəmsəddin Eldənizin həyat yoldaşı Möminə Xatun miladi təqvimlə 1175-ci ildə (hicri təqvimlə 571-ci il) vəfat etdikdən sonra Şəmsəddin Eldəniz onun qəbri üzərində məqbərə ucaldılmasını arzulamış, lakin xanımının ölümündən bir ay sonra atabəy də vəfat etmişdir. 1175-ci ildə inşası başlanan məqbərənin tamamlanma prosesi miladi təqvimlə 1186-cı ildə (hicri təqvimlə 582-ci il) Şəmsəddin Eldənizlə Möminə Xatunun oğlu Məhəmməd Cahan Pəhləvan tərəfindən yerinə yetirilmişdir. Şərqdə ilk dəfə Azərbaycan qadınının yüksək statusunu təsdiq edən məqbərənin plan-məkan quruluşu onluq prinsipi üzrə işlənmişdir. Memar Əcəmi Naxçıvani bismiş kərpicdən inşa olunan məqbərənin dayanıqlılığını artırmaq üçün hörgüdə palçıqın içərisinə lazımı tikinti materialları ilə yanaşı yumurta ağı da daxil etmişdir. Əcəmi Naxçıvanının inşa etdiyi bu möhtəşəm

abidə əzəməti ilə yanaşı vizual görüntüsü ilə də diqqətləri öz üzərinə çəkir. Bunun səbəbi memar Əcəmi Naxçıvanının məqbərə üzərində böyük məharət və dəqiqliklə işlədiyi relyefli ornamentlərin abidəyə qatdığı möhtəşəm görüntüdür. Memarlıq abidələrinin gözəllik simvolları olan bu ornamentlər məqbərə üzərində Möminə Xatun kimi bir qadının gözəlliyini, zərifliyini təcəssüm etdirir. Məqbərənin eksteryerinin bəzədilməsində adi və şirli (firuzeyi kaşılı) bişmiş kərpicdən istifadə olunmuşdur (Salamzadə, 1976: 23). Yarusu yeraltı sərdabə və yerüstü qüllədən ibarət məqbərənin səthləri üzərində Əcəmi Naxçıvani həm həndəsi, həm də nəbati ornamentlərin müxtəlif növlərinin istifadəsindən ortaya möhtəşəm bir əsər çıxarmışdır. Sərdabə hissənin interyerindəki divarların hörgü sistemində cinağı naxış növündən (yolka naxışından) istifadə edilmişdir. Yəni üzlük kərpiclər ardıcıl olaraq üfqi və şaquli hörülmüşdür. Abidənin sərdabə hissəsinin mərkəzindəki qalın önüzlü dayağın üzərində həm cinağı ornament, həm həm bitkisəl (nəbati) ornamentlər həkk olunmuşdur. Dayağın üzləri yan tərəflərə sivri tağbəndlərlə birləşmiş, bu da dayağa göbələkvari görüntü vermişdir. Dayağın tinlərindən qarşı küncələrə kərpic qabırğalar (nervürlər) verilmişdir. Bu çıxıntılar dayağın gözəlliyini və işlənmə effektini artırır. Nervürlər sərdabə hissədə ulduzvari karkas görüntüsü əmələ gətirmişdir. Qabırğaların karkaslarının araları sayə naxışlı, yəni berrəngli kərpic hörgüsü ilə üzlənmişdir. Bu da dayağa tektonik gözəllik vermişdir. Dayağın üzərində nəbati ornamentlərdən dördləçəkli çiçəklər və spiralvari formada düzülmiş yarpaqlar gözə çarpır (Qiyasi, 2019: 158).

Planda xaricdən onbucaqlı formasında olan Möminə Xatun məqbərəsinin qülləsinin on üzü də iç-içə iki tağça içərisinə salınmışdır. Birinci tağça düzbucaqlı formada, onun içərisindəki ikinci tağça isə stalaktitlidir. Düzbucaqlı formasındakı tağçalarda həm cəfəri şəbəkə sistemi, həm də epiqrafik yazı işlənmişdir. Abidənin stalaktitli tağçaları içərisində cəfəri şəbəkə sistemi böyük dəqiqliklə tətbiq edilmişdir. Stalaktitlər müqarna (pətəyəbənzər) tağ formasından yaranmışdır. Onun içərisi svastika və çarpazşəkilli ornamentlərlə doldurulmuşdur. Stalaktitlərdə və tağçaların içərisində firuzeyi kaşından (mayolikadan) istifadə olunmuşdur. Bu stalaktitlər üzərində müxtəlif naxışlar həkk olunmuş incə sütuncuqlar üzərində dayanır. Səthlər üzərindəki sütuncuqların orta hissələrində və başlıq hissələrində (kapitellərində) rombşəkilli dördbucaqlı və iki üz-üzə dayanmış buta formalı relyefli xonçalar işlənmişdir. Səthlər üzərində memarlıq elementləri (memarlıq detalları) ilə birgə tətbiq olunan ornamentlərin müxtəlif növlərinin işləndiyi bu abidə Naxçıvanda memarlıqla ornamentasiyanın sintezinin ən gözəl nümunələrindəndir. Məqbərənin eksteryerindəki şəbəkəli tağçalarda kvadrat, düzgün altıbucaqlı və onların birgə kombinasiyalarından yaranan, mütənasiblik və qızıl bölgü mütənasiblik sisteminə əsaslanan girih həndəsi naxışları işlənmişdir (Əliyev, Mazanov, Əsədov, 2022: 16-24). Şəbəkə sisteminin yaranmasında üç, dörd, beş, altı, səkkiz, on, on bir, on iki, on üçbucaqlı həndəsi ornamentlərdən istifadə olunmuşdur. Düzbucaqlı, romb, kvadrat və kublar da daxil olmaqla bu çoxbucaqlılar birləşərək üç, dörd, beş, altı, yeddi, səkkiz, on, on bir, on iki, on üçguşəli ulduzları əmələ gətirmişdir (Əliyev, 2007: 109-152). Yaranmış bu ulduzlar da astral ornamentlər siyahısına daxildir. Şəbəkə sisteminin içərisində nəbati naxışlar və epiqrafik ornamentlər işlənmişdir. Əcəmi Naxçıvani abidənin on səthi (üzü) üzərində həndəsi naxışlarla birlikdə sarmaşıqların və spiralvari naxışların birləşməsindən əmələ gələn islami (arabeska) adlı nəbati naxışların və epiqrafik yazılı ornamentlərin kontaminasiyasını yaradaraq abidənin ornamental zənginliyi artırmışdır (Qənbərova, 2008: 253). İslimi adlanan nəbati ornamentlərdə lalə və yarpaq motivlərinin təsvirləri üstünlük təşkil edir. Lalə çiçəyi saf, təmiz sevginin simvoludur. Abidənin üzərində bu bitki motivinin işlənməsi də Şəmsəddin Eldənizin xanımı Möminə Xatuna bəslədiyi saf, təmiz sevginin təcəssüm formasıdır. Lalə motivli ornamentlər məqbərənin səthlərində madoksil naxış növünü əmələ gətirmişdir. Abidənin bir səthinin üzərində bitki ornamentlərindən olan palmet motivli naxış da işlənmişdir. Digər bir səth üzərində isə kvadrat formalı meandr ornamentli düzbucaqlı tağçanı II formasında haşiyələmişdir. Məqbərə üzərində su damcısı şəklində olan ornamentlərə də rast gəlinir (Qənbərova, 2007: 184).

Möminə Xatun məqbərəsi üzərində işlənən kufi xətlili epiqrafik ornamentlər səthlər üzərində ayrı-ayrı hissələrdə müxtəlif formalarda tətbiq edilmişdir. Belə ki, bu naxışlar tək söz olaraq da işlənmiş, epiqrafik haşiyə ilə çərçivələnmiş kitabə kimi də tətbiq edilmiş, cümlə formasında

epiqrifik yazı olaraq da həkk olunmuşdur. Abidəyə giriş hissə tac elementləri ilə bəzədilmişdir. Məqbərənin çatmatağ şəkilli baştağının (giriş portalının) çərçivəsinə daxil olan, çatmatağçanın yuxarısında yerləşən filenka bəzəyindəki epiqrifik yazısında memarın adı yazılmışdır. Çatmatağçanın hər iki yanı baqetlərlə çərçivələnmişdir. Ondən yuxarıdakı kvadrat formalı meandr ornamentilə haşiyələnmiş linteldə isə abidənin tikilmə tarixi verilmişdir. Məqbərənin on səthindəki tağçaları çərçivələyən haşiyələrin hər biri də “Quran” ayələri və surələrlə Π formasında haşiyələnmişdir. Bu yazılar isə eyni şəkildə cülmə naxışı, yəni dairə həndəsi naxışı ilə nəbati naxışının kompozisiyasından yaranan quş gözü naxışı ilə çərçivələnmişdir. Burada işlənmiş islami naxış növündə lələ, hoya çiçəyi (beşləçəkli çiçək) və spiral şəkildə burulmuş budaq və yarpaq motivləri istifadə olunmuşdur (Qənbərova, 2010: 16). Düzbucaqlı tağçaların içərilərinin baş tərəflərindəki zolaqlarda yenə də “Quran”dan ayələr verilmişdir. Tağçaların bəzilərində işlənən şəbəkələrin mərkəzlərində günəş şəkildə ornamentin içərisində kufi xətti ilə “Allah” sözü işlənmişdir. Məqbərənin antablementinin ən üst hissəsi sayılan karniz hissə müqarnalı stalaktitlə bəzədilmişdir. Bu hissədə də adi və firuzeyi kaşılı kərpiclər kontaminasiya halındadır. Antablementin karnizdən aşağıda yerləşən digər hissəsində, yəni frizində məqbərənin inşasının əmrini verən hökmdarın adı, tikintini başa çatdıran hökmdarın adı və abidənin kimin şərəfinə tikildiyi göstərilir. Friz hissənin epiqrifik yazısı bütövlükdə firuzeyi kaşı ilə bəzədilmişdir (Səfərli, 2019: 58-65).

Abidənin interyerində günbəzin daxili səthində günəşi, ayı, planetləri təmsil edən 4 ədəd medalyon (xonça) işlənmişdir. Dairəvi formada olan bu qabarıq medalyonlar astral ornamentlər hesab olunurlar. İnteryerdəki bu medalyonlarda həm bitkisel, həm həndəsi, həm də epiqrifik ornamentlər istifadə olunaraq bütöv bir kompozisiya əmələ gətirmişdir. Həndəsi ornamentlərdən dairə daxilinə çəkilmiş beşbucaqlı, səkkizbucaqlı, beşguşəli ulduz, altıguşəli ulduz, səkkizguşəli ulduz istifadə olunmuşdur. Bu ulduzvari kompozisiyaların içərisində kufi xətti epiqrifik yazı kimi İslam dininin sonuncu peyğəmbərinin, dörd xəlifənin və iki imamın adları həkk olunmuşdur. Bu ornamentlər “S” şəkilli dairəvi meandr formasında spiralvari nəbati naxışlarla haşiyələnmişdir. Dörd medalyonun hər birinin mərkəzinə “Allah” sözü yerləşdirilmişdir (Salamzadə, 1984: 25-28). Aparılan tədqiqatlardan bəlli olmuşdur ki, türbənin interyerində biraz hündürlükdə qurşaq şəkildə epiqrifik ornamentlərə daxil olan kufi xətti kitabə mövcud olmuş, lakin restavratsiya zamanı bərpası mümkün olmamışdır. Tədqiqatlar göstərmişdir ki, bu epiqrifik yazı zolağı abı rəngində (su rəngində, açıq mavi rəngdə) kaşı ilə işlənmişdir.

Nəticə

Beləliklə, tədqiqatlarımızdan da görüldüyü kimi Əcəmi Əbubəkr oğlu Naxçıvaninin yaratdığı hər bir əsər böyük estetik həzz mənbəyidir. Bu möhtəşəm arxitektura əsərləri sənətkarın yaradıcı dühasının gücünü əks etdirir. Əcəmi Naxçıvani bu əsərləri yaratmaqla zəmanəmizə ölməz irs buraxmışdır. Memarı bu dünyada ölümsüzləşdirən şey onun yaratdığı əzəmətli memarlıq abidələridir. Əcəmi Naxçıvani böyüklüyü dahi memarın inşa etdiyi əsərlər üzərində həkk olunan ornamentlərdə təşəkkül tapmışdır. Əcəmi Naxçıvaninin tikdiyi bütün memarlıq abidələri üzərində istifadə edilmiş hər bir ornament dərin mənalara kəsb edir. Memar inşa etdiyi abidələrdə memarlıqla ornamentasiyanın sintezini böyük ustalıqla tətbiq etmişdir. Bu abidələri seyr etdikcə Əcəmi elminin fantaziyə zənginliyi bariz şəkildə özünü göstərir.

Ədəbiyyat

1. Bünyadov, Z.M. (1984). Azərbaycan Atabəyləri dövləti (1136-1225-ci illər). Bakı: Elm, 268 s.
2. Salamzadə, Ə.Ə. (2009). Tofiq Rəsulov. Şəbəkə. İstanbul: Mega, 48 s.
3. http://anl.az/down/meqale/medeniyyet/medeniyyet_fevral2009/68703.htm
4. Qənbərova, G. (2008). Azərbaycan memarlıq bəzəyində işlədilən bitkisel (əyrixətli) naxışlar (XI-XVIII əsr). Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının Naxçıvan Bölməsinin Xəbərləri. İctimai və humanitar elmlər seriyası. №1. Naxçıvan: Tusi, 330 s.
5. Əliyev, Q. (2007). Memar Əcəmi Naxçıvani yaradıcılığında ahəngdarlıq. Bakı: Şərq-Qərb, 160 s.

6. Salamzadə, Ə.V. (1976). Əcəmi Əbubəkr oğlu və Naxçıvan memarlıq abidələri. Bakı: İşıq, 84 s.
7. Səfərli, H. (2019). Naxçıvan şəhərinin epiqrafik abidələri. Naxçıvan: "Əcəmi" Nəşriyyat-Poliqrafiya Birliyi, 152 s.
8. Qiyasi, C. (2019). Naxçıvanda Atabəylər memarlıq kompleksi. Azərbaycan Memarlar İttifaqı. "Memar" elmi, analitik-informasiya jurnalı, № 21, yanvar
9. Əliyev, Q., Mazanov, B., Əsədov, H. (2022). Orta əsr Naxçıvan türbələrinin memarlıq xüsusiyyətləri və konstruksiyalarının hesablanması. Naxçıvan: "Əcəmi" Nəşriyyat-Poliqrafiya Birliyi, 204 s.
10. Qənbərova, G. (2008). Memarlıq bəzəyində işlədilən həndəsi (düzxətli) naxışlar. Bakı: Azərbaycan Memarlıq və İnşaat Universitetinin Elmi əsərləri, № 2, 186 s.
11. Qənbərova, G. (2007). Azərbaycan memarlıq bəzəyində işlədilən xüsusi fiqurlar. Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının Xəbərləri: Humanitar elmlər seriyası. № 4. Bakı: Elm, 217 s.
12. Qənbərova, G. (2010). Orta əsr Azərbaycan memarlıq bəzəyində işlədilən əsas naxış növləri. "Körpü" beynəlxalq müstəqil, ictimai siyasi, əbədi nəşr, № 57. Təbriz, 45 s.
13. Salamzadə, Ə.V. (1984). Möminə Xatun türbəsindəki medalyonların tədqiqi. Azərbaycan abidələri: Elmi-kütləvi məcmuə. 1-ci buraxılış. Bakı: Azərənəşr, 120 s.

Göndərilib: 27.11.2023

Qəbul edilib: 19.01.2024